

注音版

The Trumpet of The Swan

吹小号的天鹅

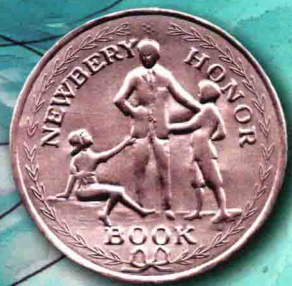
美好的春天

[美] E·B·怀特 著 任溶溶 译

[美] 弗雷德·马尔切利诺 绘

享誉世界的儿童文学必读经典
美国纽伯瑞大奖得主 E·B·怀特传世之作

上海译文出版社

注音版

The Trumpet of The Swan

吹小号的天鹅

美好的春天

[美] E·B·怀特 著 任溶溶 译

[美] 弗雷德·马尔切利诺 绘

上海译文出版社

图书在版编目 (CIP) 数据

美好的春天 / (美) E · B · 怀特著; 任溶溶译. —
上海: 上海译文出版社, 2018.7

(吹小号的天鹅: 注音版)

书名原文: THE TRUMPET OF THE SWAN

ISBN 978-7-5327-7876-8

I. ①美… II. ①E… ②任… III. ①童话—美国—现代
IV. ①I712.88

中国版本图书馆 CIP 数据核字 (2018) 第 090772 号

THE TRUMPET OF THE SWAN by E. B. White

Illustrated by Fred Marcellino.

Text copyright © 1970 by E. B. White

Illustrations copyright © 2000 by Fred Marcellino

Chinese (Simplified Chinese Characters and Pinyin) copyright © 2018 by
Shanghai Translation Publishing House.

Published by arrangement with ICM Partners through Bardon-Chinese Media Agency

ALL RIGHTS RESERVED

图字: 09-2018-496 号

美好的春天 (吹小号的天鹅·注音版)

[美] E · B · 怀特 著 任溶溶 译 [美] 弗雷德·马尔切利诺 绘

选题策划 / 赵平 责任编辑 / 朱昕蔚 张顺

封面插图 / 上超工作室 装帧设计 / 黑猫工作室

上海译文出版社有限公司出版、发行

网址: www.yiwen.com.cn

200001 上海福建中路 193 号 www.ewen.co

江苏苏中印刷有限公司印刷

开本 760 × 1330 1/24 印张 5.5 字数 42,000

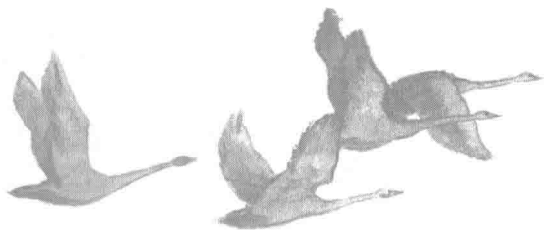
2018 年 7 月第 1 版 2018 年 7 月第 1 次印刷

ISBN 978-7-5327-7876-8/I · 4845

定价: 18.00 元

本书中文简体字专有出版权归本社独家所有, 非经本社同意不得转载、摘编或复制
如有质量问题, 请与承印厂质量科联系。T: 0523-82898066

mù lù
目 录

lǐ zī jiǔ diàn zhī yè 001
里 兹 酒 店 之 夜

fèi chéng 020
费 城

sài lěi nà 035
塞 蕾 娜

zì yóu 057
自 由

guān yú qián de tán huà 071
关 于 钱 的 谈 话

bǐ lín sī 087
比 林 斯

fā lǜ de chūn tiān 110
发 绿 的 春 天

lǐ zī jiǔ diàn zhī yè 里兹酒店之夜

dāng lǐ zī jiǔ diàn de fú wù tái jiē dài yuán kàn jiàn chuán lǎo bǎn zǒu jìn dà
当里兹酒店的服务台接待员看见船老板走进大
táng hòu miàn gēn zhe yì zhī hēi zuǐ de xuě bái dà tiān é shí tā yì diǎn yě bù gāo
堂，后面跟着一只黑嘴的雪白大天鹅时，他一点也不高
xìng zhè jiē dài yuán chuān de hěn yán jǐn fēi cháng zhěng qí tā de tóu fa
兴。这接待员穿得很严谨——非常整齐，他的头发
shū de hěn guāng huá
梳得很光滑。

chuán lǎo bǎn dà tà bù zǒu dào fú wù tái qián miàn wǒ jīn tiān wǎn shàng yào
船老板大踏步走到服务台前面。“我今天晚上要
yí gè dān rén fáng jiān gěi wǒ zhè wèi péng you guò yè chuán lǎo bǎn shuō
一个单人房间给我这位朋友过夜。”船老板说。

jiē dài yuán yáo yao tā de tóu
接待员摇摇他的头。

niǎo zhù bù xíng tā shuō lǐ zī jiǔ diàn bù jiē dài niǎo
“鸟住不行，”他说，“里兹酒店不接待鸟。”

nǐ men jiē dài míng rén duì ma chuán lǎo bǎn wèn dào
“你们接待名人，对吗？”船老板问道。

dāng rán jiē dài yuán huí dá
“当然。”接待员回答。

rú guǒ lǐ chá dé bó dùn hé yī lì shā bái tài lè yào zài zhè lǐ
“如果理查德·伯顿和伊丽莎白·泰勒¹要在这里

guò yè nǐ men jiē dài tā men duì ma
过夜，你们接待他们，对吗？”

nà hái yòng shuō jiē dài yuán huí dá
“那还用说。”接待员回答。

nǐ men jiē dài yī lì shā bái nǚ wáng duì ma
“你们接待伊丽莎白女王，对吗？”

dāng rán
“当然。”

nà hǎo chuán lǎo bǎn shuō wǒ zhè lǐ zhè wèi péng you shì míng rén tā
“那好，”船老板说，“我这里这位朋友是名人，它

shì yí wèi zhù míng yīn yuè jiā jīn tiān xià wǔ tā zài dà gōng yuán yǐn qǐ le hōng
是一位著名音乐家。今天下午它在大公园引起了轰

dòng nǐ yí dìng yǐ jīng tīng dào zhè hōng dòng shì jiàn le tā shì yí zhī chuī hào
动。你一定已经听到这轰动事件了。它是一只吹号

tiān é xiǎo hào chuī zòu de gēn wéi dà de ā mǔ sī tè lǎng yí yàng
天鹅，小号吹奏得跟伟大的阿姆斯特朗一样。”

jiē dài yuán huái yí de kàn zhe lù yì sī
接待员怀疑地看着路易斯。

tā yǒu xíng li ma jiē dài yuán wèn dào
“它有行李吗？”接待员问道。

tā men shì hǎo lái wǔ zhù míng yǐng xīng

1 他们是好莱坞著名影星。

xíng li   chuán lǎo bǎn jiào dào   nǐ kàn kan tā
“行李？”船老板叫道，“你看看它！”

kàn tā dài zhe de dōng xi
看它带着的东西！”

zhè ge ma   wǒ bù dǒng   jiē dài yuán kàn zhe
“这个嘛，我不懂，”接待员看着

lù yì sī nà xiē dōng xi   tā de xiǎo hào   tā de
路易斯那些东西——它的小号、它的

qián dài   tā de shí bǎn   tā de shí bǐ   tā de   jiù
钱袋、它的石板、它的石笔、它的“救

shēng jiǎng zhāng   yì zhī niǎo jiù shì yì zhī niǎo   wǒ
生奖章”，“一只鸟就是一只鸟。我

zěn me zhī dao tā shēn shang méi yǒu shī zi ne   niǎo shēn
怎么知道它身上没有虱子呢？鸟身

shàng cháng cháng yǒu shī zi de   lǐ zī jiǔ diàn bù jiē
上常常有虱子的。里兹酒店不接

dài rèn hé shēn shang yǒu shī zi de kè rén 。”
待任何身上有虱子的客人。”

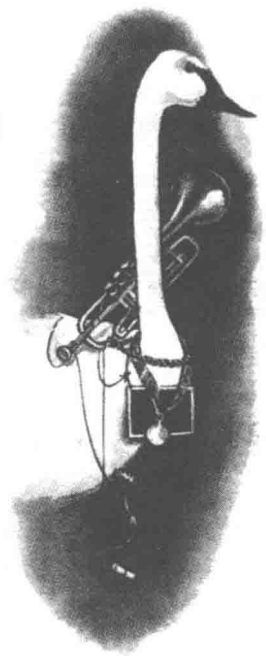
shī zi   chuán lǎo bǎn dà fā léi tíng   nǐ yí bèi zi lǐ jiàn guò yí wèi gèng
“虱子？”船老板大发雷霆，“你一辈子里见过一位更

qīng jié de kè rén ma   nǐ kàn tā   tā xuě bái chún jié !”
清洁的客人吗？你看它！它雪白纯洁！”

tīng dào zhè huà   lù yì sī jǔ qǐ shí bǎn gěi jiē dài yuán kàn   tā xiě de
听到这话，路易斯举起石板给接待员看。它写的

shì   méi yǒu shī zi
是：“没有虱子。”

jiē dài yuán chī jīng de kàn shí bǎn   tā kāi shǐ ruǎn xià lái le 。
接待员吃惊地看石板，他开始软下来了。

zhè ge ma wǒ bì xū xiǎo xīn tā duì chuán lǎo bǎn shuō nǐ shuō tā shì
“这个嘛，我必须小心，”他对船老板说，“你说它是

míng rén wǒ zěn me zhī dào tā yǒu míng ne zhè huà nǐ yě kě néng zhǐ shì piàn wǒ
名人，我怎么知道它有名呢？这话你也可能只是骗我。”

zhèng hǎo zhè shí hou sān gè nián qīng gū niang zǒu jìn dà táng tā men zài
正好这时候，三个年轻姑娘走进大堂。她们在

gē gē xiào hái jī jī zhā zhā de qí zhōng yí gè hū rán zhǐ zhù lù yì sī
格格笑，还唧唧喳喳的，其中一个忽然指住路易斯。

nà shì tā tā jiān jiào dào nà shì tā wǒ yào dé dào tā de qiān míng
“那是它！”她尖叫道，“那是它！我要得到它的签名。”

sān gè gū niang yí xià zi xiàng lù yì sī pū shàng lái dì yī gè gū niang
三个姑娘一下子向路易斯扑上来，第一个姑娘

dì shàng lái yí gè běn zi hé yí zhī qiān bǐ
递上来一个本子和一支铅笔。

wǒ kě yǐ qǐng nǐ qiān gè míng ma tā wèn dào
“我可以请你签个名吗？”她问道。

lù yì sī jiē guò qiān bǐ tā hěn yōu yǎ de zài běn zi shàng qiān shàng le
路易斯接过铅笔，它很优雅地在本子上签上了：

lù yì sī
“路易斯”。

jī jī zhā zhā de gèng lì hai gē gē xiào de gèng lì hai sān gè gū niang
叽叽喳喳得更厉害，格格笑得更厉害，三个姑娘

pǎo diào le jiē dài yuán jìng jìng de kàn zhe
跑掉了。接待员静静地看着。

nǐ kàn dào le chuán lǎo bǎn shuō tā shì yí wèi míng rén bú shì
“你看到了！”船老板说，“它是一位名人不是？”

jiē dài yuán yóu yù le yí xià tā kāi shǐ xiǎng tā gāi gěi lù yì sī yí
接待员犹豫了一下。他开始想，他该给路易斯一

gè fáng jiān
个房间。

zhè shí hou lù yì sī yǒu le yí gè zhǔ yì tā jǔ qǐ xiǎo hào kāi shǐ chuī
这时候路易斯有了一个主意。它举起小号，开始吹

zòu yì zhī lǎo gē tā jiào zuò yǒu jiā xiǎo lǚ guǎn
奏一支老歌，它叫做《有家小旅馆》。

|| : 2 - 1 - | 2 3 1 - | 7̣ - 6̣ - | 7̣ 1 6̣
有 家 小 旅 馆 ， 叫 人 真 喜 欢 ，

tā chuī de diào zi fēi cháng hǎo tīng jīng guò dà táng de kè rén men dōu tíng xià
它吹的调子非常好听，经过大堂的客人们都停下

lái qīng tīng jiē dài yuán bǎ tā de shuāng zhǒu chēng zài fú wù tái shàng tīng de rù
来倾听。接待员把他的双肘撑在服务台上听得入

le shén bào jià hòu miàn nà ge rén tái qǐ tóu lái tīng zuò zài lóu shàng xiū xi tīng
了神，报架后面那个人抬起头来听，坐在楼上休息厅

de rén men fàng xià tā men de jī wěi jiǔ lái tīng shì zhě men kàn zhe tīng zhe
的人们放下他们的鸡尾酒来听。侍者们看着，听着。

hǎo jǐ fēn zhōng dāng lù yì sī zài chuī zòu de shí hou dà táng li yí qiè dōu jìng zhǐ
好几分钟，当路易斯在吹奏的时候，大堂里一切都静止

le tā mí zhù le suǒ yǒu tīng de jiàn de rén zài wò shì li zhěng lǐ fáng jiān
了。它迷住了所有听得见的人。在卧室里整理房间

de nà xiē nǚ fú wù yuán yě tíng xià le huó er lái tīng zhè xiǎo hào shēng zhè shì shí
的那些女服务员也停下了活儿来听这小号声。这是十

zú mó huàn de shí kè dāng zhè gē lín jìn jié shù de shí hou zhī dào gē cí de
足魔幻的时刻。当这歌临近结束的时候，知道歌词的

rén dōu qīng qīng gēn zhe qǔ zǐ chàng qǐ lái
人都轻轻跟着曲子唱起来。

jiào táng zhōng shēng xiǎng
教堂钟声响：

shuì jiào ba wǎn ān
“睡觉吧，晚安！”

wǒ men quán dōu gǎn xiè xiǎo lǚ guǎn
我们全都感谢小旅馆。

zěn me yàng   chuán lǎo bǎn xiào zhe wèn jiē dài yuán   zhè tiān é shì bú
“怎么样？”船老板笑着问接待员，“这天鹅是不

shì yīn yuè jiā
是音乐家？”

tā xiǎo hào chuī zòu de zhēn tián   jiē dài yuán shuō   wǒ zài méi yǒu shén
“它小号吹奏得真甜，”接待员说，“我再没有什

me yóu yù bù jué yào tí chū de wèn tí le   tā de gè rén xí guàn zěn me yàng
么犹豫不决要提出的问题了。它的个人习惯怎么样？

tā huì bǎ fáng jiān nòng de yí tā hú tú ma   yǎn yuán dōu shì gòu zāo de   yīn yuè
它会把房间弄得一塌糊涂吗？演员都是够糟的，音乐

jiā jiù gèng zāo   wǒ bù néng dā yīng ràng yì zhī dà niǎo shuì wǒ men de chuáng
家就更糟。我不能答应让一只大鸟睡我们的床——

tā huì ràng wǒ men zuò bù chéng shēng yì de   bié de kè rén huì bào yuàn
它会让我们做不成生意的，别的客人会抱怨。”

wǒ shuì yù gāng   lù yì sī zài shí bǎn shàng xiě dào   bú shuì chuáng
“我睡浴缸，”路易斯在石板上写道，“不睡床。”

jiē dài yuán bǎ zhòng xīn cóng yì zhī jiǎo yí dào lìng yì zhī jiǎo shéi fù
接待员把重心从一只脚移到另一只脚。“谁付

zhàng dān tā wèn dào
账单？”他问道。

wǒ fù chuán lǎo bǎn huí dá shuō míng tiān yì zǎo wǒ dào zhè lǐ lái
“我付，”船老板回答说，“明天一早我到这里来，

nà shí hòu lù yì sī tuì fáng
那时候路易斯退房。”

jiē dài yuán zài xiǎng bù chū lǐ yóu lái bú ràng tiān é yǒu yì gè fáng jiān le
接待员再想不出理由来不让天鹅有一个房间了。

nà hěn hǎo tā shuō qǐng dēng jì ba tā dì gěi lù yì sī yì
“那很好，”他说，“请登记吧！”他递给路易斯一

zhī gāng bǐ hé yì zhāng kǎ piàn
支钢笔和一张卡片。

lù yì sī xiě dào
路易斯写道：

tiān é lù yì sī
天鹅路易斯

lái zì hóng shí hú
来自红石湖

méng dà ná
蒙大拿

jiē dài yuán bǎ kǎ piàn kàn le zuì hòu tā sì hū hěn mǎn yì tā jiào lái
接待员把卡片看了。最后他似乎很满意。他叫来

yí gè shì zhě jiāo gěi tā yì bǎ yào shī dài zhè wèi xiān sheng dào tā de fáng
一个侍者，交给他一把钥匙。“带这位先生到他的房

jiān tā fēn fù shuō
间。”他吩咐说。

lù yì sī ná xià tā de jiǎng zhāng tā de xiǎo hào tā de shí bǎn tā de
路易斯拿下它的奖章、它的小号、它的石板、它的
shí bǐ tā de qián dài bǎ tā men quán jiāo gěi shì zhě tā men yì qǐ zǒu dào diàn
石笔、它的钱袋，把它们全交给侍者。他们一起走到电
tī nà lǐ chuán lǎo bǎn shuō zài jiàn
梯那里。船老板说再见。

shuì gè hǎo jiào lù yì sī chuán lǎo bǎn jiào dào zhǔn bèi hǎo zǎo chen
“睡个好觉，路易斯！”船老板叫道，“准备好早晨
lái qīng kuài de gōng zuò
来轻快地工作！”

lù yì sī diǎn diǎn tóu diàn tī mén dǎ kāi le qǐng jìn xiān sheng
路易斯点点头。电梯门打开了。“请进，先生！”
shì zhě shuō tā men jìn le diàn tī děng mén guān shàng yì gǔ nóng liè de xiāng
侍者说。他们进了电梯，等门关上。一股浓烈的香
shuǐ wèi lǒng zhào zhe zhěng gè diàn tī lù yì sī zhàn zhe yí dòng bú dòng zhè shí
水味笼罩着整个电梯。路易斯站着一动不动。这时
hou tā jué de zì jǐ zài shàng shēng diàn tī zài qī lóu tíng xià shì zhě bǎ lù yì
候它觉得自己在上升。电梯在七楼停下，侍者把路易
sī dài dào yí gè fáng jiān yòng yào shī dǎ kāi mén lǐng tā jìn qù
斯带到一个房间，用钥匙打开门，领它进去。

dào le xiān sheng tā shuō nǐ yào dǎ kāi chuāng zi ma
“到了，先生！”他说，“你要打开窗子吗？”

shì zhě fàng xià lù yì sī de xíng li kāi liàng le jǐ zhǎn dēng dǎ kāi yí
侍者放下路易斯的行李，开亮了几盏灯，打开一

gè chuāng zi   bǎ mén yào shi fàng zài shū zhuāng tái shàng   rán hòu tā děng zhe
个窗子，把门钥匙放在梳妆台上。然后他等着。

wǒ cāi xiǎng tā yào xiǎo fèi   lù yì sī xiǎng   yīn cǐ tā zǒu dào qián
“我猜想他要小费。”路易斯想。因此它走到钱

dài nà lǐ   jiě kāi shù dài   ná chū yí kuài qián lái
袋那里，解开束带，拿出一块钱来。

fēi cháng gǎn xiè   xiān sheng   shì zhě jiē guò nà kuài qián shuō   tā zǒu chū fáng
“非常感谢，先生。”侍者接过那块钱说。他走出房

jiān   qīng qīng guān shàng mén   lù yì sī zhōng yú dú zì yí gè liú xià le   ———— dú zì
间，轻轻关上门。路易斯终于独自一个留下了——独自

yí gè zài lǐ zī jiǔ diàn yí gè fáng jiān lǐ
一个在里兹酒店一个房间里。

lù yì sī cóng lái méi yǒu dú zì yí gè zài fàn diàn lǐ guò guo yè   qǐ xiān
路易斯从来没有独自一个在饭店里过过夜。起先

tā zài fáng jiān lǐ zhuàn lái zhuàn què   bǎ dēng guān le yòu kāi   jiǎn chá gè zhǒng dōng
它在房间里转来转去，把灯关了又开，检查各种东

xi   zài xiě zì tái shàng tā zhǎo dào jǐ zhāng xìn zhǐ   xìn zhǐ shàng yìn zhe
西。在写字台上它找到几张信纸，信纸上印着：

lǐ zī   kǎ ěr dùn jiǔ diàn bō shì dùn
里兹·卡尔顿酒店波士顿

tā jué de shēn shàng zāng   yú shì zǒu jìn yù shì   pá jìn yù gāng   lā shàng
它觉得身上脏，于是走进浴室，爬进浴缸，拉上

yù lián   xǐ le yí gè lín yù   zhè ràng tā dùn shí gǎn dào shū fu   yě shǐ tā xiǎng
浴帘，洗了一个淋浴。这让它顿时感到舒服，也使它想

qǐ guò qù jīng cháng gēn gē ge jiě jie men dǎ de shuǐ zhàng tā hěn xiǎo xīn bú ràng shuǐ
起过去经常跟哥哥姐姐们打的水仗。它很小心不让水
jiàn chū yù gāng tā xǐ wán yǐ hòu zhàn le yí huì er hěn xǐ huan nà zhāng yù
溅出浴缸。它洗完以后，站了一会儿，很喜欢那张浴
shì dì diàn tā zhěng lǐ le tā de yǔ máo zhè shí hou tā gǎn dào è le
室地垫，它整理了它的羽毛。这时候它感到饿了。

zài wò shì qiáng shàng tā zhǎo dào le yí gè àn niǔ shàng miàn xiě zhe fú wù
在卧室墙上它找到了一个按钮，上面写着：服务
yuán lù yì sī bǎ zuǐ dǐng zhù le àn niǔ hěn hěn de yí àn jǐ fēn zhōng jiù tīng
员。路易斯把嘴顶住了按钮，狠狠地一按。几分钟就听
jiàn qiāo fáng mén de shēng yīn yí gè fú wù yuán zǒu jìn lái tā chuān de bǐ tǐng
见敲房门的声音，一个服务员走进来。他穿得笔挺，
fā xiàn fáng jiān li shì yì zhī tiān é tā jìn lì bú lù chū jīng yà de shén sè
发现房间里是一只天鹅，他尽力不露出惊讶的神色。

wǒ néng gěi nǐ ná lái shén me ma tā wèn dào
“我能给你拿来什么吗？”他问道。

lù yì sī ná qǐ shí bǐ zài shí bǎn shàng xiě dào qǐng gěi wǒ shí èr gè
路易斯拿起石笔，在石板上写道：“请给我十二个
shuǐ tián jiè yè sān míng zhì
水田芥叶三明治。”

fú wù yuán xiǎng le yí xià nǐ shì zài děng kè rén ma tā wèn dào
服务员想了一下。“你是在等客人吗？”他问道。

lù yì sī yáo yáo tóu
路易斯摇摇头。

nǐ shì yào shí èr gè shuǐ tián jiè yè sān míng zhì
“你是要十二个水田芥叶三明治？”

lù yì sī diǎn diǎn tóu
路易斯点点头。

hǎo de xiān sheng fú
“好的，先生，”服

wù yuán shuō yào tú shàng dàn
务员说，“要涂上蛋

huáng jiàng ma
黄酱吗？”

lù yì sī bù zhī dao dàn
路易斯不知道蛋

huáng jiàng wèi dao zěn me yàng dàn
黄酱味道怎么样，但

tā nǎo zi dòng de kuài tā cā
它脑子动得快。它擦

gān jìng shí bǎn xiě dào yí gè
干净石板写道：“一个

yào shí yí gè bú yào
要，十一个不要。”

fú wù yuán wān yāo
服务员弯腰

lí kāi le fáng jiān bàn xiǎo
离开了房间。半小

shí hòu tā huí lái le tā bǎ yì zhāng zhuō zi tuī jìn fáng jiān shàng miàn fàng
时后他回来了，他把一张桌子推进房间，上面放

zhe yí dà pán shuǐ tián jiè yè sān míng zhì hái yǒu yì zhī pén zi yì bǎ cān
着一大盘水田芥叶三明治，还有一只盆子、一把餐

dāo yì bǎ cān chā yì bǎ gēng chí yǐ jí yán hé hú jiāo yì bēi shuǐ
刀、一把餐叉、一把羹匙，以及盐和胡椒、一杯水、

yì tiáo zhé de hěn hǎo de bù cān jīn cǐ wài hái yǒu yì dié niú yóu jǐ
一条折得很好的布餐巾。此外，还有一碟牛油，几

piàn niú yóu shàng sǎ zhe suì bīng fú wù yuán bǎ yí qiè zǐ xì ān pái tuǒ dàng
片牛油上撒着碎冰。服务员把一切仔细安排妥当
yǐ hòu bǎ yí zhāng zhàng dān dì gěi lù yì sī qǐng tā qiān zì zhàng dān shàng
以后，把一张账单递给路易斯请它签字。账单上
xiě zhe
写着：

gè shuǐ tián jiè yè sān míng zhì yuán
12个水田芥叶三明治：18.00元

tiān a lù yì sī xiǎng zhè shì yí gè áng guì de dì fāng dàn yuàn míng
“天啊！”路易斯想，“这是一个昂贵的地方，但愿明

tiān zǎo shàng chuán lǎo bǎn kàn dào zhàng dān shàng zhè dùn wǎn fàn kāi xiāo bú yào fā fēng
天早上船老板看到账单上这顿晚饭开销不要发疯。”

tā cóng fú wù yuán nà lǐ jiè lái lí qān bǐ zài zhàng dān shàng qiān shàng le
它从服务员那里借来铅笔，在账单上签上了：

tiān é lù yì sī
“天鹅路易斯”。

fú wù yuán jiē guò zhàng dān zhàn zài nà lǐ děng zhe
服务员接过账单，站在那里等着。

wǒ xiǎng tā shì děng xiǎo fèi lù yì sī xiǎng yú shì tā yòu dǎ kāi
“我想他是等小费。”路易斯想。于是它又打开

qián dài diào chū liǎng kuài qián bǎ tā gěi le fú wù yuán fú wù yuán qiān xiè wàn
钱袋，叼出两块钱，把它给了服务员，服务员千谢万

xiè jū le gè gōng zǒu le
谢，鞠了个躬，走了。

yóu yú tiān é bó zi nà me cháng zhuō zi duì lù yì sī lái shuō gāo dù zhèng
由于天鹅脖子那么长，桌子对路易斯来说高度正
hǎo tā bú yòng yǐ zi zhàn zhe chī tā zhè dùn wǎn fàn tā cháng le tú shàng
好。它不用椅子，站着吃它这顿晚饭。它尝了涂上
dàn huáng jiàng de nà ge sān míng zhì duàn dìng zì jǐ bù xǐ huan dàn huáng jiàng jiē
蛋黄酱的那个三明治，断定自己不喜欢蛋黄酱。接
zhe tā bǎ měi yí ge sān míng zhì zǐ xì dǎ kāi tā shí jì xiǎng chī de shì shuǐ tián
着它把每一个三明治仔细打开，它实际想吃的是水田
jiè yè tā bǎ yí piàn piàn miàn bāo duī chéng zhěng qí de liǎng duī bǎ suǒ yǒu de
芥叶。它把一片片面包堆成整齐的两堆，把所有的
shuǐ tián jiè yè bā la zài pén zi shàng zhè yàng jiù yǒu le yí dùn fēng shèng de wǎn
水田芥叶扒拉在盆子上，这样就有了一顿丰盛的晚
cān tā méi yǒu pèng niú yóu tā kě le bú shì hē bō li bēi li de shuǐ ér
餐。它没有碰牛油。它渴了不是喝玻璃杯里的水，而
shì zǒu jìn yù shì fàng le yí miàn pén liáng shuǐ lái hē jiē zhe tā diāo qǐ cān jīn
是走进浴室，放了一面盆凉水来喝。接着它叼起餐巾
cā cā zuǐ bǎ zhuō zi tuī kāi bú ràng tā dǎng dào chī bǎo le tā jué de hǎo
擦擦嘴，把桌子推开不让它挡道。吃饱了，它觉得好
duō le
多了。

dú zì yí ge dāi zài yí ge jiǔ diàn fáng jiān li zhè gěi rén yí zhǒng shū shì
独自一个待在一个酒店房间里，这给人一种舒适
hé liǎo bu qǐ de gǎn jué lù yì sī jué de bàng jí le bú guò hěn kuài tā yě
和了不起的感觉。路易斯觉得棒极了，不过很快它也
jiù kāi shǐ gǎn dào gū dú tā xiǎng dào sà mǔ · bǐ fú tā xiǎng dào kù kù sī
就开始感到孤独。它想到萨姆·比弗。它想到库库斯

